

Љиљана Ђуић

Преображај

Врело летње вече. На платоу испод манастира Острог хиљаде људи, неке је савладао сан неки покушавају да се сместе. Лежаљке разастрте покриле тло, ни птица не би нашла место да слети. Сви у својим мислима. Сви у својим молбама, неоствареним жељама.

У тренуцима кад се ноћ дели од дана девојка којој је посета Моштима Свеца била „туристичка атракција“, занемела је од призора који јој се указао. Светац је обилазио вернике, застајкивао је поред њихових глава. Благосиљао их. Поред ње је прошао, као да је нема. Била је очајна. У моменту се искрено покајала Немо је дозивала Свеца да је погледа, да и њу благосиља. Сузе су јој лиле низ лице. Светац се није обазирао.

Кајала се због неверства и мирила са казном. Светац је разумео пришао јој благо се насмешио и отишао у своју келију да сачекује верни народ и да му даје охрабрење.